ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

ΚΥΡΙΑΚΗ, 12 Ἰούνη 1949

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από	Υπεύθυνος :	Γράμματα — Ἀνταποκρίσεις:	ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ	Συνδρομές Ἐξωτερικοῦ :	Κυκλοφορεῖ κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ	Ἀρχιεπισκόπου Φιλοθέου 12.	2η χρονιὰ — 91 φύλλο	Χρονιάτικη 10/- Ἑξάμηνη 5/-	Τιμὴ 1 ΓΡΟΣΙ

Ἡ «ἐπικίνδυνη» τάξη, τὸ κοινωνικὸ κατακάθι, ἡ μάζα αὐτὴ ἀπὸ τὰ πιὸ χαμηλὰ στρώματα τῆς παλιᾶς κοινωνίας, ποὺ σαπίζει παθητικά, μπορεῖ ἐδῶ κ' ἐκεῖ νὰ παρασυρθεῖ στὸ κίνημα ἀπὸ μιὰ προλεταριακὴ ἐπανάσταση. Ὡστόσο οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς της τὴν προετοιμάζουν, πολὺ περισσότερο γιὰ τὸ ρόλο ἑνὸς πληρωμένου ἐργαλείου ἀντιδραστικῆς μηχανορραφίας.

ΜΑΡΞ — ΕΓΚΕΛΣ

ΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ!

Μέσα στὴν ἐντεινόμενη ὁλοένα ἐπίθεση τῆς κεφαλαιοκρατίας σὲ διεθνῆ κλίμακα γιὰ τὴν ἐκμηδένιση τῆς ἀγωνιστικῆς διάθεσης τῶν ἐκμεταλλευομένων, ποὺ ἀνατρέπει τὰ ἱμπεριαλιστικὰ σχέδια τῆς ἀνασυγκρότησης καὶ τῆς σταθεροποίησης τῶν καθεστώτων τῆς βίας καὶ τῆς ἐκμετάλλευσης, ξετυλίγεται σήμερα ἡ πορεία τῆς ταξικῆς πάλης στὴ χώρα μας.

Ὁ Ἐγγλέζικος ἱμπεριαλισμός, μὲ τὸ δοκιμασμένο πράχτορά του τοὺς Ἄγγλους «ἐργατικοὺς» καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς ντόπιας κεφαλαιοκρατίας, προχωρεῖ ὁλοταχῶς στὴν ἐξασφάλιση τῶν προϋποθέσεων ποὺ θὰ ἑδραιώσουν τὴν κυριαρχία του στὴν Κύπρο.

Τὸ περιβόητο Ἐθναρχικὸ Συμβούλιο, ἄρχισε κιόλας νὰ καταπιάνεται δραστήρια μὲ αὐτὸ τὸ ἔργο, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψη καὶ τὴν προστασία τῶν διορισμένων καὶ τῶν παρασημοφορημένων τοῦ Ἐγγλέζικου ἱμπεριαλισμοῦ, ἔχοντας σὰν ἐξασφαλισμένο καταφύγιο του τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο ἀπ' ὅπου ἐκτοξεύονται διαγγέλματα, ἀφορισμοί, καὶ διακηρύξεις ποὺ στὴν οὐσία τους σφυρηλατοῦνε καινούργιες οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀλυσίδες, γιὰ νὰ δέσουνε χειροπόδαρα τοὺς ἐργαζόμενους τῆς Κύπρου, πίσω ἀπὸ τὸ ἅρμα τοῦ Ἀγγλοσαξωνικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

Στὸ μεταξὺ ὅσο ἑτοιμαστοῦνε οἱ «νόμιμοι τύποι», ἡ Κυβέρνηση τῆς πιὸ ἀπροκάλυπτης ἱμπεριαλιστικῆς ἐκμετάλλευσης καὶ καταπίεσης, προχωρεῖ στὴν ἐξόντωση τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐργατικῆς τάξης μὲ συστηματικὸ σχέδιο, καὶ ἡ θηλιὰ τῆς τρομοκρατίας σφίγγει ὁλοένα καὶ πιὸ πολὺ τὸ λαιμὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων, ποὺ ἀγωνίζουνται γιὰ νὰ μὴ πεθάνουνε ἀπὸ τὴν πεῖνα, ὕστερα ἀπὸ τὸν ἐπίσημο ἀποκλεισμό τους ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες δουλειὲς καὶ τὴν καταπληχτικὴ ἄνοδο τῆς ἀνεργίας.

Τὰ ὀργανωμένα χίτικα τάγματα διατρέχουνε τὴν ὕπαιθρο καὶ τὶς πόλεις μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ ἐπισημάνουνε τοὺς ἀριστερούς, καὶ νὰ ὑποβάλλουνε λεπτομερεῖς ἐκθέσεις γιὰ τὸν ἀποκλεισμό τους ἀπ' τὶς δουλειὲς τῶν Ἐθνικοφρόνων. Στὴ Λάρνακα, στὴ Λεμεσό, στὴν Ἀμμόχωστο, τὴν Πάφο, καὶ τὴ Λευκωσία, κλείεται ἡ πόρτα τοῦ ἐθνικόφρονα ἐργοδότη, κλείεται ἡ πόρτα τῆς Κυβέρνησης — Ἐργοδότη, γιὰ κάθε ἀριστερὸ ἐργάτη, γιὰ κάθε παλαιοσυντεχνιακὸ τεχνίτη. Σ' ὁλόκληρη τὴν Κύπρο, ἕνα εἶναι τὸ σύνθημα τώρα ποὺ ἐπικρατεῖ : ἀποκλεισμὸς ἀπ' τὴ δουλειὰ κάθε ἀριστεροῦ ἐργάτη καὶ ὑπαλλήλου. Ἀποκλεισμὸς ἀπὸ τὴ δουλειὰ κάθε παλαιοσυντεχνιακοῦ τεχνίτη καὶ ἀνειδίκευτου, ποὺ φέρει μαζύ του κόκκινη κι' ὄχι πράσινη ταυτότητα !

Κάτω ἀπ' αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις, ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος τῆς δεξιᾶς, πέρνει πραγματικὸ ταξικὸ κι' ἀντικομμουνιστικὸ χαραχτῆρα. Ἡ κατάσταση ποὺ δημιουργεῖται, σπρώχνει τὶς ἀριστερὲς μάζες τῆς Κύπρου στὴν ἀνάγκη νὰ ὀργανώσουνε τὸ ταχύτερο τὸ ταξικό τους ἀντιιμπεριαλιστικὸ μέτωπο πάλης γιὰ τὴν ἐπιβίωσή τους. Κι' ὄχι στὸ μαρασμὸ καὶ τὴν ἡττοπάθεια ποὺ ἄρχισαν νὰ δείχνουν οἱ Ἐπαρχιακὲς Συντεχνιακὲς Ἑνώσεις, ποὺ ἀπὸ πκαιρὸ ἔχουνε χάσει τὴ σύνδεσή τους μὲ τὶς μάζες, κ' ἔχουν χρεωκοπήσει μὲ τὰ ἀντιταξικὰ κι' ἀντικομμουνιστικὰ κηρύγματα τῆς «Εἰρήνευσης, τῆς Συμφιλίωσης καὶ τῆς Ἑνότητας δράσης».

Τὸ πρόβλημα ποὺ προβάλλει τώρα μπροστὰ στὶς ἐργαζόμενες μάζες εἶναι : Πῶς θ' ἀντιμετωπίσουμε αὐτὴ τὴν κατάσταση ὕστερα ἀπὸ τὴ συνδυασμένη φασιστικὴ ἀντεπίθεση σὲ βάρος τῶν ὡς τὰ τώρα καταχτήσεων τῆς ἐργατικῆς τάξης. Πῶς θὰ περάσουνε οἱ ἐκμεταλλευόμενοι ἀπ' τὴν ἥττα, ποὺ τοὺς προετοίμασαν πρὶν καὶ μετὰ τὸν πιὸ φριχαστικὸ πόλεμο τῆς ἱστορίας οἱ ρεφορμιστὲς καὶ οἱ σοσιαλπατριῶτες ἡγέτες τῆς ἐργατικῆς τάξης. Πῶς θὰ περάσουνε οἱ ἐκμεταλλευόμενοι στὴν ἐπίθεση καὶ τὴ νίκη.

Οἱ ἐργαζόμενες μάζες, δὲ μπορεῖ νὰ μείνουνε ἀκόμα προσκολλημένες στὴν ἀπατηλὴ ἐξουθενωτικὴ ἀντίληψη ποὺ τοὺς καλλιεργοῦν τὰ Σταλινικὰ «κομμουνιστικὰ» κόμματα καὶ οἱ σοσιαλδημοκράτες, ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ συνεργασία καὶ ἡ συμφιλίωση μὲ τοὺς ξένους καὶ ντόπιους ἱμπεριαλιστὲς γιὰ μιὰ «ὁμαλὴ δημοκρατικὴ ζωή» !

Ὅλοι οἱ μέχρι σήμερα σταθμοὶ ποὺ πέρασε στὴν πορεία του ὁ ἀγῶνας τῶν ἐργαζομένων, γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς σάπιας κοινωνίας στὸ παρελθό καὶ στὸ πιὸ πρόσφατο παρό, σὲ διεθνῆ καὶ ἐθνικὴ κλίμακα ἀποδείξανε, μὲ τὴν πιὸ αἱματηρὴ πεῖρα, μὲ τὰ πιὸ θλιβερὰ ἀποτελέσματα, μὲ θυσίες καὶ ὀδυνηρὰ πλήγματα, ὅτι μὲ τὸν τρόπο αὐτό, μὲ τὴν ἰδεολογικὴ αὐτὴ κατεύθυνση, μόνο τὰ σχέδια τῆς ἀντίδρασης ἐξυπηρετήθηκαν. Οἱ Σταλινικοὶ παντοῦ καὶ πάντα, μὲ τ' ἀσυνθήματα τῆς «Εἰρήνευσης» καὶ τῆς «Συμφιλίωσης», εἴτε τὄθελαν εἴτε ὄχι, ἔγιναν πράχτορες τῆς ἀντίδρασης καὶ καλλιέργησαν τὴ συνεργασία καὶ τὴ συμφιλίωση μὲ τοὺς ταξικοὺς ἐχθροὺς τοῦ προλεταριάτου.

Οἱ Τεταρτοδιεθνιστὲς ὑψώνουν τὴ σημαία τῆς ταξικῆς πάλης, τὴν τιμημένη μέσα στὶς αἱματηρὲς θυσίες τῶν πιὸ ἡρωϊκῶν ἐπαναστατικῶν ἀγώνων τῆς ἱστορίας, τὴ σημαία ποὺ ὑψώθηκε θριαμβευτικὴ ἀπ' τοὺς μπολσεβίκους τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Τρότσκυ, σήμερα ξεσκισμένη, τὴν κύλισαν στὸ βοῦρκο τῆς προδοσίας οἱ ἀπαρνητὲς τῆς Ἐπανάστασης, ὁ διεθνὴς σταλινισμὸς καὶ ἡ σοσιαλδημοκρατία.

Ὅσο εἶναι ἀκόμα καιρός, ἂς ἀκούσουν τὴ φωνή μας οἱ ἀγωνιστὲς τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῆς ἀγροτιᾶς, τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, οἱ ἐργάτες, οἱ ἀγρότες, οἱ διανοούμενοι, οἱ γυναῖκες, ὅσοι ἐμψυχώθηκαν ἀπ' τὸ ἰδανικὸ μιᾶς ἀνθρωπινότερης κοινωνίας. Ἂς διακηρύξουνε τὶς ἰδέες μας, κι' ἂς πυκνώσουν τὶς γραμμές μας. Τότε ὄχι μνάχα θὰ σπάσει τὸ ὀργανωμένο μέτωπο τῆς μπουρζουαζίας, ὄχι μονάχα θὰ ξεφτίσει ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν ἀριστερῶν ἀπ' τὶς δουλειὲς τῶν ἐθνικοφρόνων, ὄχι μονάχα θὰ φρουρήσουμε τὶς καταχτήσεις μας, σὰν ἐργατικὴ τάξη, ἀλλὰ καὶ θὰ ξανοιχτοῦν οἱ πιὸ ἐλπιδοφόροι ὁρίζοντες γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ ἐκμεταλλευτικοῦ κοινωνικοῦ ζυγοῦ ἀπὸ τὸν τόπο μας.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΑΝΟΥ ΤΗΣ Σ. Ε. ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ "ΕΡΓΑΤΗ"

Στὴν ἔκκληση τῆς Σ. Ε. τοῦ «ΕΡΓΑΤΗ» πρὸς τὰ μέλη, τοὺς συμπαθοῦντες, καὶ τοὺς φίλους τοῦ Τεταρτοδιεθνιστικοῦ Κινήματος τῆς Κύπρου γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ «ΕΡΓΑΤΗ» πρώτη ἡ Ἐπαρχία Ἀμμοχώστου ἔχει ἀνταποκριθεῖ, κινητοποιώντας τὶς δυνάμεις της γιὰ τὴν ἐπιβίωση τοῦ ὀργάνου τοῦ κόμματος σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ μέλη καὶ τοὺς συμπαθοῦντες ἀντιμετωπίζουνε σὲ ὀξύτατον βαθμὸ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας.

Ἡ Ε. Ε. τοῦ Τμήματος Ἀμμοχώστου ἔχει στείλει, σὰν πρώτη δόση, στὸν ἔρανο τῆς Σ. Ε., £1.10.0, κ' ἔχει ἐπὶ πλέον ὑποσχεθεῖ ν' ἀνεβάσει τὴν κυκλοφορία τοῦ «ΕΡΓΑΤΗ» κατὰ 50 φύλλα μέσα στὸ προσεχὲς δεκαπενθήμερο.

Μιὰ τέτοια πρωτοβουλία ἔχει ἀκόμα ἀναπτύξει καὶ ἡ Ε. Ε. Λάρνακας. Ἀπὸ τὸ τμῆμα αὐτὸ ἔχουμε πάρει σὰν πρώτη δόση £1.0.0. κ' ἔχουμε πάρει τὴ διαβεβαίωση πώς, μέσα σὲ λίγες ἑβδομάδες μὲ τὴν κινητοποίηση ποὺ γίνεται ἡ κυκλοφορία τοῦ «ΕΡΓΑΤΗ» θὰ διπλασιασθεῖ, κι' αὐτὸ παρὰ τὴ μανιασμένη προσπάθεια τῶν πολιτικῶν μας ἀντιπάλων, γιὰ νὰ κρατήσουν τὸ δημοσιογραφικό μας ὄργανο σὲ διαρκῆ ἀπομόνωση ἀπὸ τὶς μάζες τῶν ἐργαζομένων.

Στὴ Λευκοσία, ὁ ἔρανος τῆς Σ. Ε., παρὰ τὰ συγκεντρωμένα πυρὰ τῆς γραφειοκρατίας, προχωρεῖ ἀνάλογα μὲ τὰ ἄλλα τμήματα. Ἴσαμε τὴ στιγμὴ αὐτή, ἔχει συγκεντρωθεῖ ἀπὸ τὰ μέλη καὶ τοὺς συμπαθοῦντες £1.10.0 σὰν πρώτη δόση. Ἀνάλογη δουλειὰ γίνεται καὶ γιὰ τὴν παραπέρα ἀνάπτυξη τῆς κυκλοφορίας τοῦ «ΕΡΓΑΤΗ» μέσα στὴν πρωτεύουσα. Ἡ Ε. Ε. Λευκωσίας μελετᾶ σχέδιο βελτίωσης τοῦ θεωρητικοῦ καὶ ἰδεολογικοῦ ὑλικοῦ τοῦ «ΕΡΓΑΤΗ», ποὺ θὰ παίξει ἀποφασιστικὸ ρόλο γιὰ τὴν κανονικώτερη ἐμφάνιση τοῦ ὀργάνου τοῦ κόμματος.

Ἡ Ε. Ε. Λεμεσοῦ, παρὰ τὴ μεγάλη ἀνεργία ποὺ μαστίζει τὰ μέλη τοῦ τμήματος, ἔχει μαζέψει £0.15.0, σὰν πρώτη δόση, στὸν ἔρανο τῆς Σ. Ε. Καταβάλλεται προσπάθεια γιὰ τὴν αὔξηση τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδας, καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κυκλοφορίας σ' ὁλόκληρη τὴν ἐπαρχία, σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο πλατειᾶς διάδοσης τῆς Ἀχτιδικῆς Ἐπιτροπῆς Πόλης.

Σύνολο εἰσφορῶν £4.15.0.

Στέλλετε ὅλες τὶς εἰσφορές σας στὴ διεύθυνση τῆς Σ. Ε. Ἀρχιεπισκόπου Φιλοθέου 12, Λευκωσία.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

ΤΡΟΤΣΚΥ:

ΣΟΣΙΑΙΣΜΟΣ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΧΩΡΑ;

ΤΟ ΕΠΙΜΑΧΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

(Ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Οἱ ἀστικὲς ἐπαναστάσεις εἶχαν κατευθυνθεῖ κατὰ παρόμοιο βαθμὸ ἐνάντια στὶς φεουδαλικὲς ἰδιοχτησιακὲς σχέσεις, κ' ἐνάντια στὸ «παρτικουλαρισμὸ» τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ ἐθνικισμός, στεκόταν πλάϊ στὸ φιλελευθερισμὸ στὰ λάβαρά τους. Ἡ Δυτικὴ ἀνθρωπότητα ἔχει βγεῖ ἀπὸ αὐτὰ τὰ σπάργανα, ἀπὸ πολὺ καιρὸ τώρα. Οἱ παραγωγικὲς τοῦ καιροῦ μας δυνάμεις ἔχουν παραμεγαλώσει ὄχι μόνο σχετικὰ μὲ τὶς ἀστικὲς μορφὲς χτιμοσύνης, ἀλλὰ καὶ σχετικὰ μὲ τὰ σύνορα τῶν ἐθνικῶν κρατῶν. Ὁ φιλελευθερισμὸς κι' ὁ ἐθνικισμὸς ἔχουν κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, καταντήσει δεσμὰ πάνω στὴν παγκόσμια οἰκονομία. Ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση κατευθύνεται ἐνάντια στὴν ἀτομικὴ ἰδιοχτησία τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, κ' ἐπίσης ἐνάντια στὸ ἐθνικὸ τεμάχισμα τῆς παγκόσμιας οἰκονομίας. Ὁ ἀγώνας τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία συμπεριλαμβάνεται σ' αὐτὴν τὴν διαδικασία καὶ, κατόπι, θὰ συγχωνευτεῖ μαζύ της. Ἡ δημιουργία μιᾶς ἐθνικῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας, ἐὰν ἕνα τέτοιο πρᾶμα ἦταν κατὰ ἕνα γενικὸ τρόπο κατορθωτό, θὰ ἐσήμαινε μιὰ ὁρυμεῖα ἐλάττωση τῆς οἰκονομικῆς δύναμης τῶν ἀνθρώπων. Μὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ λόγο εἶναι ἀκατόρθωτος. Ὁ διεθνισμὸς δὲν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλὰ ἡ ἔκφραση μιᾶς οἰκονομικῆς ἀλήθειας. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ὁ φιλελευθερισμὸς ἦταν ἐθνικός, ἔτσι καὶ ὁ σοσιαλισμὸς εἶναι διεθνής. Ξεκινώντας ἀπ' τὴν παγκόσμια κατανομὴ τῆς ἐργασίας, τὸ ἔργο τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶναι νὰ φέρει τὴν διεθνὴ ἀνταλλαγὴ ἐμπορευμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν στὴ ψηλότερη της ἀνάπτυξη.

Οὐδεμία ἐπανάσταση ἔχει ποτὲ κάπου πλέρια συνταυτιστεῖ μὲ τὶς ἀντιλήψεις γι' αὐτὴ ποὺ ἦταν σχηματισμένες ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πῆραν μέρος σ' αὐτή, οὔτε καὶ μποροῦσε νὰ γίνει ἔτσι. Ἐντούτοις οἱ ἰδέες καὶ οἱ σκοποὶ ἐκείνων ποὺ πῆραν μέρος στὸν ἀγῶνα ἀποτελοῦν ἕνα πολὺ σπουδαῖο ἀποτελεσματικό, στοιχεῖο μιᾶς ἐπανάστασης. Αὐτὸ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀληθὲς γιὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ Ὀχτώβρη, γιατὶ οὐδέποτε στὸ παρελθὸ οἱ ἀντιλήψεις γιὰ μιὰ ἐπανάσταση στὰ μυαλὰ τῶν ἐπαναστατῶν

(Στὴ 2η σελίδα)

Η ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΕΤΑΡΤΟΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΟΜΟΡΦΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟ-ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

(ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ «ΕΡΓΑΤΗ»)

Ἡ Κύπρος ὅπως ξέρουμε ἀπὸ τὴν ἱστορία, πρὶν περάσει κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τοῦ ἐγγλέζικου ἱμπεριαλισμοῦ, εἶχε ζήσει διαδοχικὰ γιὰ κάμποσους αἰῶνες, κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα διαφόρων ἄλλων καταχτητῶν.

Σ' ὅλη αὐτὴ τὴ μακρόχρονη δουλεία, οἱ Κύπριοι εἴχανε ἐπαναστατήσει πολλὲς φορὲς ἀλλά, ἐπειδὴ ἦταν ἀδύνατοι καὶ τὸ κίνημά τους ὑποστηριζόταν ἀπὸ ξένη δύναμη ποὺ ἐποφθαλμιοῦσε νὰ ὑποτάξει τὸ νησὶ κάτω ἀπὸ τὸ δικό της ζυγό, τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ν' ἀλλάζουν οἱ Κύπριοι διαρκῶς ζυγὸ χωρὶς νὰ μπορέσουν ποτὲς νὰ ἀποτινάξουν τὴ δουλεία καὶ νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι.

Ἡ περίοδος τῶν ἐναλλασσομένων ζυγῶν διεκόπη ἀπὸ τὸν 4ο μ.χ. αἰῶνα ἴσαμε τὸ 12 μ.χ. αἰῶνα, ὁπότε ἡ Κύπρος περιῆλθε στὴν κυριαρχία τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους καὶ ἀπετέλεσε ἐπαρχία αὐτοῦ. Αὐτὴ ἡ περίοδος τῆς ἱστορίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ μᾶς ἐνδιαφέρει εἰδικὰ γιατὶ σ' αὐτὴ τὴν περίοδο ὁ Κυπριακὸς λαός, γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ κάμποσους αἰῶνες δουλείας, ἀπέχτησε τὴν Ἑλληνικότητά του καί, βρισκόμενος σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό καὶ δεχόμενος τὴν ἐπίδρασή του, ἐκαλλιέργησε καὶ ἀνέπτυξε τὸν δικό του Ἑλληνικὸ πολιτισμὸ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα.

Στὴν περίοδο αὐτὴ οἱ δεσμοὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔγιναν στενότεροι καὶ ὅλα τὰ ξένα στοιχεῖα ποὺ βρισκόνταν στὴν Κύπρο, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ ἐπικρατοῦντος Ἑλληνικοῦ στοιχείου, συνεχωνεύθησαν καὶ ἀφομοιώθησαν μὲ αὐτό. Ἕνας λόγος ποὺ γι' αὐτὸ ὁ Κυπριακὸς λαὸς διετήρησε τὴν Ἑλληνικότητά του εἶναι ἡ στενὴ ἐπαφή του μὲ τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ τοῦ Βυζαντίου καὶ ἡ συγχώνευσή του μ' αὐτό.

Μὲ τὴν παρακμὴ καὶ τὴν πτώση τοῦ Βυζαντίου ὁ Κυπριακὸς λαὸς περιέρχεται πάλι κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς δουλείας, πρῶτα τῶν Φράγκων κ' ἔπειτα τῶν Βενετσιάνων. Στὸ διάστημα αὐτὸ ὁ Κυπριακὸς Λαὸς καταπιεζόμενος οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ δὲν ἔπαψε ν' ἀγωνίζεται γιὰ τὴ λευτεριά του, πρᾶμα ποὺ ἀνάγκασε τοὺς καταχτητές του νὰ χτίζουν πύργους καὶ φρούρια σὲ ἀπομονωμένα καὶ ἀπόκρημνα μέρη τοῦ νησιοῦ γιὰ νὰ προφυλάσσουνται ἀπὸ τὶς ἐξεγέρσεις καὶ ἐπιθέσεις τῶν ἀγαναχτησμένων Κυπρίων, καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδρομέων.

Στὴν ἐποχὴ τῶν Βενετσιάνων χιλιάδες Κύπριοι ξεσηκώθηκαν ἀπὸ τὴν Μεσαορία καὶ ἄλλα μέρη τῆς Κύπρου μὲ κατεύθυνση τὴν Λευκωσία ὅπου σκόπευαν νὰ καταλύσουν τὴ Βενετσιάνικη ἐξουσία. Τὸ ξεσήκωμα αὐτὸ πνίγηκε στὸ αἷμα.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία, ποὺ εἶχε καταστρέψει τὸ Βυζαντινὸ κράτος καὶ ἐξεχύθη σὰν χείμαρος καὶ κατέλαβε ὅλες τὶς Βαλκανικὲς χῶρες, ἔστειλε στρατὸ καὶ στόλο γιὰ νὰ καταλάβει καὶ τὴν Κύπρο. Παρ' ὅλη τὴν ἀντίσταση ποὺ πρόβαλαν οἱ Βενετσιάνοι ἐπειδὴ οἱ Κύπριοι ἦταν δυσαρεστημένοι ἀπὸ τὴ διοίκησή τους καὶ δὲν τοὺς ἐβοήθησαν μὲ ζῆλο καὶ προθυμία, ἡ ἄμυνα ἐτσακίστηκε καὶ οἱ Τοῦρκοι ἔγιναν κύριοι τῆς Νήσου.

Ὁ Κυπριακὸς λαός, ὅπως κι' ὁ ὑπόλοιπος Ἑλληνισμός, ἔζησε γιὰ κάμποσους αἰῶνες κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Τὸ Φεουδαρχικὸ καθεστὼς τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπως καὶ τῆς Εὐρώπης, ἄρχισε νὰ σαπίζει καὶ νὰ ἀποσυντίθεται καί, σὰν ἀποτέλεσμα, μιὰ νέα κοινωνικὴ τάξη παρουσιάστηκε στὸν πολιτικὸ ὁρίζοντα διεκδικῶντας τὴν πολιτικὴ ἐξουσία καὶ τὴν κατάργηση τῶν προνομοίων τῆς παλιᾶς φεουδαρχικῆς τάξης. Στὴν ἐποχὴ ἀκριβῶς αὐτή, τῆς σαπίλας καὶ τῆς ἀποσύνθεσης, συνέβη ἕνα σημαντικὸ ἱστορικὸ γεγονὸς ποὺ ἔδειξε στοὺς καταπιεζομένους τὸ δρόμο τῆς ἀπολύτρωσης ἀπὸ τὸ φεουδαρχικὸ ζυγό. Τὸ σπουδαῖο αὐτὸ ἱστορικὸ γεγονὸς ἦταν ἡ Γαλλικὴ ἐπανάσταση μὲ τὰ συναρπαστικά της συνθήματα «Ἰσότητα, Ἀδελφότητα, Δικαιοσύνη». Ἀκολουθῶντας τὸ μεγάλο παράδειγμα τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης, ποὺ εἶχε διεθνῆ ἀντίκτυπο, ὅλοι οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ ξεσηκώθηκαν ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου καί, μαζὺ μ' αὐτοὺς, κι' οἱ Βαλκανικοὶ λαοί. Τὴν Ἑλληνικὴ ἐπανάσταση τὴν ὠργάνωσε ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία μὲ ὑπόδειγμα τὴ Γαλλικὴ ἐπανάσταση, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐπῆρε καὶ τὰ συνθήματα. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάσταση δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, ἀπὸ ἕνα ἀντικαθρέφτισμα τῆς Μεγάλης Γαλλικῆς Ἐπανάστασης. Ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία, ποὺ ὠργάνωσε καὶ διηύθυνε τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση, δὲν ξέχασε καὶ τὸν ὑπόδουλο Κυπριακὸ λαὸ ποὺ ἕνεκα τῶν στενῶν δεσμῶν ποὺ ἀπέχτησε μὲ τὴν Ἑλληνικὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Βυζαντίου, εἶχε πάντοτε τὰ βλέμματά του καὶ τὶς ἐλπίδες γιὰ τὴν ἀπολύτρωσή του, στραμμένες πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ Λαό. Ὁ Κυπριακὸς Λαὸς ἐσυνταύτισε τὴν τύχη του καὶ τὸ μέλλον του μὲ τὴν τύχη καὶ τὸ μέλλο τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον, ὅπως εἴπαμε πιὸ πάνω, ἐσυνδεόταν μὲ δεσμοὺς κοινῶν

(Στὴ 2η σελίδα)

ΑΠ' ΤΙΣ ΟΡΘΑΝΟΙΧΤΕΣ ΠΛΗΓΕΣ ΜΑΣ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ

Ἡ μεταπολεμικὴ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία καὶ Ἄπω Ἀνατολή, ὅλος ὁ ἀποικιακὸς καὶ μισοαποικιακὸς κόσμος, οἱ «πολιτισμένοι καὶ οἱ ἀπολίτιστοι λαοὶ» βρίσκουνται μπροστὰ στὸ πρόβλημα τῆς μεταπολεμικῆς ἀνασυγκρότησης. Μαζὺ μ' αὐτοὺς τοὺς λαούς, καὶ ἡ Ἑλλάδα, καὶ ἡ Κύπρος, ἀντιμετωπίζουνε αὐτὸ τὸ βασικὸ πρόβλημα.

Τὸ πρόβλημα τῆς Κυπριακῆς ἀνασυγκρότησης, χωρίζεται σὲ δύο κυρίως τομεῖς: Τὸν ἀστικὸ καὶ τὸν ἀγροτικό. Ἡ ἀνασυγκρότηση στὸν ἀγροτικὸ τομέα, πρέπει νὰ γίνει μὲ τρόπο ριζικό. Μιὰ πραγματικὴ ἐπανάσταση πρέπει νὰ γίνει στὴ ζωή, τὴ νοοτροπία, καὶ τὴ ψυχολογία τοῦ Κυπριακοῦ χωριοῦ.

Ὅπως εἶναι γνωστό, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴ μεταρρύθμιση ποὺ κάνανε οἱ Τοῦρκοι στὰ 1570, τὸ τσιφλίκι ἀποτέλεσε τὸ θεμέλιο τῆς γεωργικῆς συγκρότησης τῆς χώρας. Τὸ σύστημα ὅμως αὐτό, ἀνατράπηκε ἀπὸ ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα ὅταν ἡ ἀστικὴ οἰκονομία καὶ ἡ οἰκονομία τοῦ χρήματος διαλύσανε τὴν κλειστὴ μορφὴ τῆς χωρικῆς ὀργάνωσης, κύριο γνώρισμα τῆς πρωτόγονης οἰκονομίας καὶ ξεσκέπασαν τὴν ἀντινομία ποὺ ὑπῆρχε μεταξὺ τῆς ἀξίας τῆς ἐργασίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοχτησίας, καὶ δημιούργησαν στοὺς ἀγρότες συνείδηση τῆς συμβολῆς καὶ τῆς νομικῆς θέσης τῆς ἰδιοχτησίας. Καὶ ἔτσι φθάνουμε στὴν ἀγροτικὴ ἀφύπνιση καὶ τὴν κινητοποίηση γιὰ μιὰ σύγχρονη ἀγροτικὴ μεταρρύθμιση.

Ἡ φιλελεύθερη νοοτροπία ποὺ κυριαρχεῖ στὴν ἀστικὴ οἰκονομία κυριαρχεῖ καὶ στὴ νέα ὀργάνωση τῆς χωρικῆς οἰκονομίας. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ σύνθετη ὕπαρξη τοῦ τσιφλικιοῦ ὅπου, σὲ ὑποτυπώδη μορφή, ὑπῆρχαν ὅλες οἱ ἀναγκαῖες λειτουργίες (οἰκονομικές, πολιτικές, κοινωνικές) ἄσχετα ἂν λειτουργοῦσαν ἀντιπαραγωγικὰ καὶ ἀντικοινωνικά, ξεπήδησε μιὰ πραγματικὴ ἀναρχία καὶ σύγχυση.

Ἡ ἰδιοχτησία τῶν καλλιεργουμένων χωραφιῶν ἀφέθηκε τέλεια ἀσύδοτη ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς τῆς δράσης της, οἱ βοσκὲς καὶ τὰ τρεχούμενα νερὰ ἔγιναν ἀντικείμενο ἰδιωτικῆς χτήσης μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα ἀντιπαραγωγικότητας, ἀντικοινωνικότητας καὶ ἀσύδοτης ἐκμετάλλευσης. Τὸ ἔθιμο τῆς πομοισιαρκᾶς ἐ πεκράτησε σ' ὁλόκληρη τὴν ὕπαιθρο χώρα, καὶ οἱ συναλικὲς οἰκονομικὲς ἀνάγκες τῶν μικροϊδιοχτητῶν ἀντιμετωπίζουνται ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸ συνασπισμὸ σὲ ἀστικὸ πλαίσιο ποὺ σκοντάφτει κι' αὐτὸς πάνω στὴν ἔλλειψη πραγματικοῦ μεταρρυθμιστικοῦ προγράμματος, στὴν ἔλλειψη μέσων, καὶ στὸν πλεονασμὸ ἀντινομιῶν αὐτῆς τῆς ἀστικῆς οἰκονομίας ὅπως διαμορφώνεται σιγὰ-σιγά, ἀπὸ τὴν ἔνταση καὶ διείσδυση τοῦ χρηματικοῦ κεφαλαίου μέσα στὴν ὕπαιθρο.

Παράλληλα οἱ βασικὲς γεωργικὲς βιομηχανίες στὴ δημιουργία τους περνοῦνε ἀπ' τὰ χέρια τῶν μικροκεφαλαιούχων στὰ χέρια τῶν τοκογλύφων, δημιουργῶντας τὰ θεμέλια τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν ἀγροτῶν. Καὶ ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ποὺ ἀσκεῖται ἀπὸ τοὺς προύχοντες τοῦ χωριοῦ, ἀφοῦ περιορίστηκε στὸ κράτημα στατιστικῆς γιὰ τοὺς θανάτους καὶ τὶς γεννήσεις, ἔχασε κάθε ἐπαφὴ μὲ τὴ γῆ καὶ τὸ ἀνθρώπινο ὑλικό, καὶ κατάληξε ἕνα κωμικὸ μᾶλλον ὄργανο καταπίεσης ποὺ στηρίζει καὶ ὑποθάλπτει τὴν ἐκμετάλλευση τῶν πολλῶν ἀπὸ τοὺς λίγους.

Ἔτσι ἡ ἀτομιστικὴ οἰκονομία στὸ θρίαμβό της μέσα στὸ χωριό, κατάπνιξε τὴν ἀτομικὴ δράση, καὶ ἐμείωσε τὴν ἀπόδοση τοῦ ἀγρότη ἐξ αἰτίας τῆς φτώχειας ποὺ τὸν καταδίκασε ἡ ἀσύδοτη ἐκμετάλλευση· μερικὰ ἄτομα κυριαρχοῦνε οἰκονομικὰ μέσα στὸ χωριὸ (ἀλευρόμυλος, ἐλαιουργεῖο, ἀλωνιστικὲς μηχανές, τρακτέρ, ἠλεκτροφωτισμός, ἀποθῆκες κρασιοῦ, καπνῶν, μπακάλικο κλπ.) ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τὸ σύνολο τοῦ χωριοῦ προλετα-ροποιεῖται ὑφιστάμενο τὴν ἄμεση καὶ τὴν ἔμμεση πίεση τῆς μονοπωλιακῆς κατοχῆς τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς.

Ἐπίσης ἀπὸ ἱστορικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀναγκαιότητα ποὺ ἀφορᾷ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ τὴ βιοσιμότητα τῆς μικρῆς ἰδιοχτησίας μέσα στὸ πλαίσιο τῆς ἀστικῆς οἰκονομίας, δημιουργεῖται ἡ μέση ἢ μεγαλύτερη μικροϊδιοχτησία μὲ παράλληλη σύντονη δημιουργία χωρικῶν μὲ μηδαμινὴ ἢ ἀσήμαντη ἰδιοχτησία δηλαδὴ μὲ παράλληλη δημιουργία μαζικοῦ ἀγροτικοῦ προλεταριάτου.

Σήμερα εἶναι πιὰ φανερὸ ὅτι ἡ μορφὴ τῆς οἰκονομίας πρέπει ν' ἀλλάξει κι' ἀπὸ ἀτομικιστικὴ πρέπει νὰ γίνει σοσιαλιστική. Γιὰ νὰ γίνει αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο στὴν περίοδο τοῦ σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ, νὰ πάψει ἡ χτήση τῆς γῆς, νὰ πάψει ἡ ἀτομικὴ ἰδιοχτησία μὲ μιὰ φαρδειὰ κολλεχτιβοποίηση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς.

Ὅταν βάλουμε γιὰ προοπτική μας τὴν κολλεχτιβοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας μὲ ἄμεσο σκοπὸ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ συνόλου, τότε ὁμαλὰ χωρὶς καμιὰ δυσκολία θὰ λύσουμε ὅλα τὰ προβλήματα ὀργάνωσης κι' ἀνασυγκρότησης τῆς ὑπαίθρου.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἰδιοχτησίας τῶν νερῶν εἴτε τρεχούμενων στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, εἴτε ὑπογείων, ποὺ εἶναι βασικὸ στοιχεῖο ζωῆς γιὰ τὴν Κύπρο, θὰ λυθεῖ κατὰ τὸν πιὸ ἁπλὸ, κοινωνικὸ καὶ παραγωγικὸ τρόπο, μὲ τὴν κολλεχτιβοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

Μόνον ὅταν τὰ ἐπίγεια καὶ ὑπόγεια νερὰ πάψουν νὰ εἶναι ἀτομικὴ ἰδιοχτησία καὶ περάσουνε στὴν ἰδιοχτησία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, γιὰ μεγαλύτερη παραγωγικὴ ὠφέλεια τῆς κολλεχτιβοποιημένης ἀγροτικῆς παραγωγῆς σὲ ἐθνικὴ κλίμακα, θὰ ἐπιτελεσθοῦνε βήματα προόδου καὶ πολιτισμοῦ στὴν Κυπριακὴ ὕπαιθρο.

Σοσιαλισμὸς σὲ μιὰ καὶ μόνη χώρα ;

('Απ' τὴ 1η σελίδα)

ἐπλησίασαν τόσον κοντὰ στὴν πραγματικὴ οὐσία τῶν γεγονότων ὅσον τὸ 1917.

Ἕνα ἔργο γιὰ τὴν ἐπανάσταση τ' Ὀχτώβρη θὰ ἔμεινε ἀτελείωτο ἂν δὲν ἀπαντοῦσε, μ' ὅλη τὴν δυνατὴ ἱστορικὴ ἀκρίβεια, τὴν ἐρώτηση: «Πῶς τὸ κόμμα παρουσίαζε στὸν ἑαυτό του, μέσα σ' αὐτὴ τὴν θέρμη τῶν γεγονότων, τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξη τῆς ἐπανάστασης, καὶ τὶ ἐπερίμενε τὸ κόμμα ἀπ' αὐτήν;» Αὐτὴ ἡ ἐρώτηση ἀποστᾶ περισσότερη σημασία, ὅσο περισσότερο συσκοτίζονται καὶ θολώνουνται οἱ παλιοὶ καιροὶ ἀπ' τὴν δουλειὰ νέων συμφερόντων. Οἱ πολιτικὲς πάντοτε γυρεύουν ὑποστήριξη στὸ παρελθό, κ' ἂν δὲν τὴν πάρουν σὰν μιὰ ἐθελοντικὴ προσφορὰ τότε, ὄχι σπάνια, ἀναλαμβάνουν νὰ τὴν τραβήσουν μὲ τὸ ζόρι. Ἡ σημερινὴ ἐπίσημη πολιτικὴ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης βασίζεται πάνω στὴ θεωρία τοῦ «σοσιαλισμοῦ σὲ μιὰ χώρα», σὰν τὴν ὑποτιθεμένη ἀπὸ παράδοση σκοπιὰ τοῦ Μπολσεβικικοῦ Κόμματος. Οἱ νεώτερες γενεές, ὄχι μόνο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς μὰ πραγματικὰ κι' ὅλων τῶν ἄλλων ὁμάδων, ἀνατρέφουνται μὲ τὴν πίστη πὼς ἡ σοβιετικὴ ἐξουσία κερδίστηκε ἐν ὀνόματι τῆς δημιουργίας μιᾶς ἀνεξάρτητης σοσιαλιστικῆς κοινωνίας στὴ Ρωσσία. Ἡ ἱστορικὴ πραγματικότητα δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸ μ' αὐτὸ τὸ μῦθο. Ὡς τὰ 1917 τὸ κόμμα οὐδέποτε παρεδέχθη κἂν τὴν ἰδέα ὅτι ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση μποροῦσε νὰ γίνει στὴ Ρωσσία προτοῦ γίνει στὴ Δύση. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ συνέλευση τοῦ Ἀπρίλη, κάτω ἀπ' τὴν πίεση τῶν περιστάσεων, ποὺ τότε εἶχαν ὁλότελα ξεγυμνωθεῖ, τὸ κόμμα ἀνεγνώρισε σὰν ἔργο του τὴ βίαιη κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Ἡ ἀναγνώριση αὐτή, ἂν καὶ ἄνοιγε νέο κεφάλαιο στὴν ἱστορία τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, ἐντούτοις δὲν εἶχε τίποτε τὸ κοινὸ μὲ τὴν προοπτικὴ μιᾶς ἀνεξάρτητης σοσιαλιστικῆς κοινωνίας. Τοὐναντίον οἱ Μπολσεβίκοι κατηγορηματικὰ ἀπέρριψαν ὡς καρικατοῦρα τὴν ἰδέα ποὺ τοὺς ἀπέδωσαν οἱ Μενσεβίκοι, πὼς προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν ἕνα «χωριάτικο σοσιαλισμό» μέσα σὲ μιὰ ὀπισθοδρομικὴ χώρα. Ἡ διχτατορία τοῦ προλεταριάτου στὴ Ρωσσία ἦταν γιὰ τοὺς Μπολσεβίκους, ἕνα γεφύρι πρὸς τὴν ἐπανάσταση τῆς δύσης. Τὸ πρόβλημα τῆς σοσιαλιστικῆς μεταμόρφωσης, προκυρήχθηκε ὡς διεθνὲς πάνω σ' αὐτὴ ταύτη τὴ βάση του. Μόνο στὰ 1924 συνέβη μι' ἀλλαγὴ σ' αὐτὸ τὸ βασικὸ ζήτημα. Τότε γιὰ πρώτη φορά, προεκηρύχθη πὼς ἡ οἰκοδόμιση τοῦ σοσιαλισμοῦ ἦταν δυνατὸ νὰ πραγματοποιηθεῖ μέσα στὰ ὅρια τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, ἀνεξάρτητα ἀπ' τὴν ἐξέλιξη τῆς ὑπόλοιπης ἀνθρωπότητας, ἐὰν μόνο οἱ ἱμπεριαλιστὲς δὲν καταρρίψουν τὴν σοβιετικὴ ἐξουσία μὲ στρατιωτικὴ παρέμβαση. Αὐτὴ ἡ νέα θεωρία, ἀμέσως ἐπροικοδοτήθηκε μὲ ἀναδρομικὴ δύναμη.

(συνεχίζεται)

ΕΞΩ ΚΑΙ ΠΕΡΑ ΑΠ' ΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΜΑΣ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Στὴ χώρα τῶν ἐργατῶν, στὴ «Σοσιαλιστικὴ Μ. Βρεττανία», θάψανε φέτος τὴν πρωτομαγιά. Ὁ ἐργατικὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἤσς ἀπαγόρευσε μὲ διάταγμα κάθε πολιτικῆς φύσης παρέλαση. Αὐτὸ γίνηκε γιατὶ οἱ φασίστες τοῦ Μόσλεϋ λυντσαρίσθηκαν τὶς προάλλες ἀπὸ τοὺς ἐξεγερμένους ἐργάτες στὴν προσπάθειά τους νὰ ὀργανώσουνε φασιστικὴ παρέλαση.

Τὸ ἐγγλέζικο προλεταριάτο, ἀγαναχτησμένο ἀπὸ τὴν ταχτικὴ τῆς ἐργατικῆς Κυβέρνησης, ὠργάνωσε παράνομες συγκεντρώσεις στὸ Τραφαλκὰρ Σκουέαρ, ὅπου διεδήλωσε τὴν ἀγανάχτησή του μπρὸς σὲ μιὰ τέτοια ἀπαγόρευση γιὰ τὴ διεθνῆ μέρα τῆς Πρώτομαγιᾶς.

Καὶ στὴ φετεινὴ μέρα τῆς Πρωτομαγιᾶς οἱ Σταλινικοὶ τῆς Ἀγγλίας παρουσιάστηκαν μὲ τὰ ἴδια ξεφτισμένα συνθήματα τῆς «συμφιλίωσης» καὶ τοῦ «κατευνασμοῦ», ποὖχαν πολὺ θλιβερὰ ἀποτελέσματα μέσα στὴ συγκέντρωση.

Στὴν περσινὴ γιορτὴ τῆς πρωτομαγιᾶς, οἱ Σταλινικοὶ κάλεσαν τὶς μάζες νὰ δουλέψουνε τὴν ἡμέρα τῆς Πρωτομαγιᾶς, «γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς Ἐργατικῆς Κυβέρνησης»!! Στὴ φετεινὴ Πρωτομαγιὰ οἱ Σταλινικοὶ κάλεσαν τοὺς ἐργάτες νὰ ὀργανώσουνε τοπικὲς νομιμόφρονες συγκεντρώσεις, ποὺ ἀποτέλεσμα ἤτανε νὰ πνιγοῦνε μέσα σὲ λίγα λεπτά, ἡ κάθε μιά.

Οἱ τελευταῖες ἀπεργίες, δημοψηφίσματα καὶ συμπλοκές, ἀποδεικνύουνε καθαρὰ ὄχι μόνο τὴν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης λαοῦ καὶ Κυβέρνησης, ἀλλὰ ἀποτελοῦνε καὶ μιὰ ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση στοὺς ἀπαταιῶνες καὶ στοὺς καταχραστὲς τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ Σταλινικοὺς, ποὺ παρουσιάζουνε τὴν σκηνοθετημένη τούτη κατάσταση, κρατώντας ζωντανὸ ἀκόμα τὸ φάσμα τοῦ καπιταλισμοῦ.

Οἱ συντηρητικοί, γιορτάζουν κιόλας τὸ γυρισμό τους. Κι' αὐτὸ τὸ γυρισμὸ τὸν παρασκευάζουνε μὲ τὶς θέσεις τους ὄχι μονάχα οἱ ἐργατικοί, ἀλλὰ μαζύ τους, δουλεύουνε ἀκούραστα κι' οἱ ἴδιοι οἱ Σταλινικοί.

Ο ΜΑΚΝΗΗΛ ΖΗΛΕΨΕ ΤΗΝ ΠΩΛΩΝΙΑ !

Ὁ Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας κ. Μὰκ Νήηλ, δήλωσε κατηγορηματικὰ στὸ συνέδριο πώς, ἐνῶ ἡ χώρα του δὲν διατηρεῖ καμμιὰ συναλλαγὴ μὲ τὸν Φράνγκο, ἡ Πολωνικὴ «Κομμουνιστικὴ» Κυβέρνηση συμφώνησε τὴν πώληση 500 πολεμικῶν ἀεροπλάνων στὴ φασιστικὴ Ἱσπανία.

Η ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΔΙΑΛΥΕΙ ΒΙΑΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Ἡ ἀστυνομία τῆς Ἀγγλίας ἐπενέβη καὶ διέσπασε τὴν ἀλυσίδα τῶν γυναικῶν ποὺ διαδήλωναν τὰ ἀντιπολεμικά τους αἰσθήματα. Πολλὲς ἀπ' αὐτές, συνελήφθησαν καὶ κατηγορήθηκαν πὼς εἶναι ἐμπρηστὲς τῆς εἰρήνης !

Οἱ θέσεις τῆς Ὁμάδας κλπ.

('Απ' τὴ 1η σελίδα)

ἀγώνων ἐνάντια στοὺς διάφορους ἐπιδρομεῖς. Οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ ἐδημιούργησαν καὶ κοινὰ ἐθνικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα. Στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὁ Κυπριακὸς Λαὸς ἔβλεπε καὶ τὴν δική του ἀπολύτρωση. Μέσα στὸ δικό του ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ κυπριακὸς λαὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξει ἀρκετὰ θύματα (Σφαγὴ 1.7. 1821).

Αὐτὰ τὰ θύματα καὶ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον πολέμησαν καὶ θυσιάστηκαν, μᾶς δείχνουν τὴν ἰδιορυθμία τοῦ ἐθνικο-ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος, ὅπως εἴπαμε, ἐσυνταύτισε καὶ τοὺς ἀγῶνες του καὶ τὴ τύχη του καὶ τὸ μέλλο του μὲ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό.

Ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἐπέτυχε τὴν ἀπελευθέρωση μόνο μερικῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν. Οἱ ὑπόλοιποι ὑπόδουλοι Ἕλληνες καί, μαζὶ μ' αὐτούς, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου ἐσυνέχισαν τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ ἐνσωμάτωσή τους μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Σὰν ἀποτέλεσμα τῶν συνεχιζομένων ἀγώνων ἀπηλευθερώθησαν καὶ ἐνσωματώθησαν μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα ἑλληνικὰ ἐδάφη. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς βρισκόταν πάντα στὸ πλευρὸ τῶν Ἑλλήνων σ' αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες..... Ἡ ἱστορία ἀναφέρει δείγματα ἀλληλεγγύης Κυπρίων—Ἑλλήνων, γιὰ τὴν διεκδίκηση Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου μετὰ τὴ Ρωσσο-Τουρκικὴ ρήξη τοῦ 1870. Τὸ 1880 οἱ Κύπριοι προσέφεραν δωρεὰν πολεμεφόδια σὲ ἀποστολὴ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, διακηρύσσοντας πὼς ἦσαν πάντοτε πρόθυμοι νὰ βοηθήσουν τὴν Ἑλλάδα γιατὶ ὁ δικός της ἀγώνας ἦταν καὶ ἀγώνας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Στοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ἡ Κύπρος πῆρε μέρος προσφέροντας ὄχι μονάχα ἔμψυχο ὑλικὸ ἀλλὰ καὶ χρήματα.

Φυσικὴ συνέπεια τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ ἦταν καὶ ἡ ἀπελευθέρωση καὶ ἐνσωμάτωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἂν αὐτὴ δὲν παρεμποδίζετο ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ κατοχή ποὺ θεωρήθηκε σὰ σταθμὸς γιὰ τὴν ἐνσωμάτωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τὴν Ἀγγλικὴ κατοχὴ ὁ λαὸς τῆς Κύπρου δὲν ἔπαυσε νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν Ἕνωση μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1881 ἔγιναν ὀγκώδη συλλαλητήρια γιὰ τὴν Ἕνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1882 ἐστάλησαν ὑπομνήματα γιὰ Ἕνωση. Τὸ 1887 μᾶς παρουσιάζει νέους ἀγῶνες καὶ νέα δείγματα ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, ποὺ συνεχίζονταν μέχρι τῆς ἔκρηξης τοῦ πολέμου. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση ποὺ ἐπακολούθησε μετὰ τὸν πόλεμο τοῦ 1914, ἐπέφερε μιὰ νέα ἔνταση στὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ γιὰ τὴν ἐνσωμάτωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ γεγονότα, τοῦ 1921, ποὺ συνεχίστηκαν μέχρι τοῦ κινήματος τοῦ 1931, ποὺ πνίγηκε στὸ αἷμα, εἶναι ἐκδήλωση τῆς ἔνταση τῆς ἀγωνιστικῆς διάθεσης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἡ ἀγωνιστικὴ αὐτὴ διάθεση ὑπέστη ὕφεση μετὰ τὸ 1931, λόγῳ τῶν διώξεων καὶ καταπιεστικῶν μέτρων ποὺ ἐπεβλήθησαν σὰν ἀντίποινα γιὰ τὶς ἐπαναστατικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ.

Ἡ ἱστορία τῶν ἀγώνων τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ στὸ πλευρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ, μᾶς δείχνει ξεκάθαρα πῶς τὸ ἐθνικο-ἀπελευθερωτικὸ κίνημα τῆς Κύπρου παρουσιάζεται μὲ τὴ δική του ξεχωριστὴ ἰδιομορφία σὰν Ἐθνικὸ-Ἑνωτικὸ κίνημα, τοῦ ὁποίου οἱ ρίζες εἶναι τόσο βαθειὰ χωμένες μέσα στὸ αἴσθημα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ποὺ τίποτε δὲν μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσει τὴν ὕπαρξή του.

(Συνεχίζεται)

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΚΗ Κ' ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

9. ΤΑ ΑΜΕΣΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ.

Ἡ ἱκανότητα τοῦ Ἐπαναστατικοῦ κόμματος στὴν καθημερινή του δράση ἔγκειται στὴν ἐξεύρεση τῶν συνθημάτων ποὺ ν' ἀνταποκρίνουνται στὴ δοσμένη σχέση τῶν δυνάμεων, ποὺ νὰ μποροῦνε νὰ τὰ ἐγκολπωθοῦν ο ἱμάζες καὶ ν' ἀγωνιστοῦνε γι' αὐτά, καὶ ποὺ ταυτόχρονα νὰ προωθοῦνε τὸ κίνημα καὶ νὰ συντελοῦνε στὴ συνειδητοποίησή τους.

Στὸ σημερινὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων, τὰ κύρια πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συνθήματα ποὺ πρέπει νὰ προωθήσει τὸ κόμμα μας εἶναι:

1. Παραίτηση ὅλων τῶν διοικητικῶν λειτουργῶν τῆς Κυβέρνησης, καὶ προκήρυξη ἐλευθέρων ἐκλογῶν μὲ τὴ συμμετοχὴ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ ἔχουνε συμπληρώσει τὸ 20ον ἔτος τῆς ἡλικίας τους, γιὰ τὴν ἀνάδειξη μιᾶς ἐλεύθερης κυρίαρχης Συνταγματικῆς Ἐθνοσυνέλευσης, ποὺ νὰ συντάξει τὸ Σύνταγμα, ποὺ μ' αὐτὸ θὰ διακυβερνηθεῖ ὁ Κυπριακὸς Λαός.

2. Ἰσομισθία ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ποὺ ἀσκοῦνε τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα. κατάργηση ὅλων τῶν ἀνελευθέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων τοῦ Κυβερνήτη, πλήρης ἐλευθερία τύπου, ἀτόμου, συγκέντρωσης, καὶ ὀργάνωσης γιὰ τοὺς ἐργάτες.

3. Προσαρμογὴ τῶν μεροκαμάτων στὸν τιμάριθμο, κινητὴ κλίμακα ἡμερομισθίων, γενικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ 44ώρου γιὰ τοὺς ὑπολοίπους ἐργαζομένους.

4. Ἐπιδόματα στοὺς ἀνέργους, στέγαση τῶν ἀστέγων, κι' ὅσων μένουνε σὲ ἑτοιμόρροπα καὶ ἀκατάλληλα σπίτια σὲ μέγαρα πλουσίων, ἔλεγχος στὴν παραγωγὴ καὶ τὴν κατανάλωση ἀπὸ ὑπόλογες καὶ ἀνακλητὲς ἐπιτροπές, ἑνότητα τῶν μαζῶν ἀπ' τὰ κάτω, κι' ἀγώνας γιὰ τὴν ἀπαλλοτρίωση τῆς γῆς ποὺ κατέχεται ἀπὸ τὰ Μοναστήρια, τὴν Ἐκκλησία, κι' ὅλους τοὺς ντόπιους καὶ τοὺς ξένους τσιφλικάδες.

Τὸ Ἐπαναστατικὸ Κομ. Κόμμα, στὴν πάλη του γιὰ τὶς ἄμεσες οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς ἐπιδιώξεις τῶν μαζῶν, καὶ γιὰ τὴν ἑνοποίησή τους, διακρίνεται, ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα «ἐργατικὰ» κόμματα ἐχτὸς ἀπὸ τὴ διαρκῆ προπαγάνδα τοῦ τελικοῦ σκοποῦ, κι' ἀπ' τὴ προσπάθειά του γιὰ τὴν ἀπ' εὐθείας δράση τῶν μαζῶν, γύρω ἀπὸ ἕνα ταξικὸ πρόγραμμα στὶς ἐπιχειρήσεις καὶ στὶς ἐργατικὲς συνοικίες.

Στὶς διαπραγματεύσεις τῆς κομματικῆς καὶ συνδικαλιστικῆς γραφειοκρατίας μὲ τοὺς ἐργοδότες καὶ τὴν Κυβέρνηση, τὸ Ἐπαν. Κομ. Κόμμα, ἀπευθύνεται στὶς μάζες καὶ τὶς καλεῖ νὰ ἐπέμβουνε οἱ ἴδιες καί, μὲ τὴ δναμή τους ν' ἀποσπάσουνε ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες τους κεῖνο ποὺ διεκδικοῦνε μὲ τὴ δική τους ἀνεξάρτητη δράση. Σ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες τῶν μαζῶν οἱ ἐπαναστάτες κομμουνιστὲς καλοῦνε τοὺς ἐργάτες νὰ μὴ ἐμπιστεύουνται τὴ διεύθυνση τῶν ἀγώνων τους στὴ γραφειοκρατία, ἀλλὰ νὰ ἐκλέγουνε οἱ ἴδιοι ἐπιτροπὲς ὑπεύθυνες καὶ ἀνακλητὲς σὲ κάθε περίπτωση.

Πρέπει νὰ γίνει ἀρχὴ καὶ παρόδοση ἡ ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν ἀγῶνα. Αὐτὲς οἱ ἐπιτροπές, στὴν ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος, συγκεντρώνουνε τὶς ὀργανωμένες κι' ἀνοργάνωτες μάζες κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησή τους, καί, στὶς ἀνώτερες φάσεις τοῦ κινήματος, μετατρέπονται σὲ ὄργανα κρατικῆς ἐξουσίας.

Στὸ σύνθημα τῆς Ἑνότητος καὶ τῆς Συμφιλίωσης, τὸ Ἐπανστατικὸ Κομ. Κόμμα, ἀντιτάσσει τὸ σύνθημα τοῦ ταξικοῦ μετώπου τῶν μαζῶν, στὴν πάλη γιὰ τὶς ἄμεσες οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς τους διεκδικήσεις. Αὐτὸ σημαίνει πὼς στὸ μέτωπο τῆς γραφειοκρατίας, τῶν μικροαστῶν καὶ τῶν φιλελευθέρων (συνοδοιπόρων) ἐμεῖς ἀντιτάσσουμε καὶ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὸ μέτωπο τῶν ἐργατῶν τῶν χωρικῶν καὶ τῶν φτωχῶν διανοουμένων.

Τὸ Κόμμα μας ἀγωνίζεται γιὰ νὰ μεταφερθῆ αὐτὸ τὸ μέτωπο στὰ ἐργοστάσια, τὶς συνοικίες καὶ τὰ χωριά. Τὸ κόμμα μας πρέπει νὰ διεισδύσει παντοῦ, νὰ κάνει, ὅλα τὰ μέσα ζύμωσης καὶ προπαγάνδας, γνωστὸ τὸ πρόγραμμά του, νὰ συγκεντρώσει τὸ ἐνδιαφέρο τῶν μαζῶν σ' αὐτὸ καὶ στὴν ἀνάγκη τῆς ἄμεσης πάλης γι' αὐτό, καὶ στὴ δυνατότητα αὐτῆς τῆς πάλης.

Τὸ Ἐπαναστ. Κομ. Κόμμα ἔχει πάντα τὴν ἱκανότητα νὰ σφυγμομετρᾶ τὶς διαθέσεις τῶν μαζῶν, νὰ ἐχτιμᾶ σωστὰ τὶς νέες σχέσεις τῶν δυνάμεων ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀνάπτυξη τῆς πάλης, νὰ ρίχνει νέα συνθήματα ποὺ ν' ἀνταποκρίνονται στὶς νέες καταστάσεις, νὰ προχωρᾶ πάντα μπροστὰ ἀπὸ τὶς μάζες χωρὶς νὰ χάνει τὴν ἐπαφή του μ' αὐτές. Οἱ καταχτήσεις, μέσα στὴ πορεία τῆς πάλης, πρέπει ν' ἀποτελοῦνε γιὰ τὸ προλεταριάτο, ὀχυρὰ γιὰ νέες ἀποφασιστικὲς ἐξορμήσεις. Μέσα στοὺς καθημερινοὺς ἀγῶνες αἱ μάζες πρέπει ν' ἀποχτάνε ὁλοένα καὶ περισσότερο τὴν πεποίθηση ὅτι ἡ δύναμή του εἶναι ἀκατάβλητη. Ὅτι μόνο ἡ ἄμεση πάλη μπορεῖ ν